

Ács József

FADAL

2021-04-09 | VERS

szűk ég alatt fabábukat rángat a szél
a drótok helyén
a sok kis lyukon átsüt a nap
a bódében én
makacs fejemen piros sapkával
úgy táncolok
észre sem venni benne a temérdek
gyakorlatot
hej pedig táncolni sosem tanultam és
nem is fogok
de ebben a télben pénzt keresni csak
ezzel tudok
idegeneknek mondom verseimet
régi nyelven
csak kihűlt tekinteteiket nehéz
elviselnem
szemem hunyom karom tárom amíg
megengedik
ruhámat rángathatják röhöghetnek
szabad nekik
hogya rám unnak ledobnak a hídról de
fából vagyok
hát a mocskos folyó színén szépen
fennmaradok
csukott szemmel túróm a vizet és többet
nem szólok én
gazdám festette égbolt van szemhéjam
belső felén

kép | shutterstock.com